

STUDIO MÄLTINRANTA:

VILLE VUORENMAA: LEVYKERÄILIJÄN TUNNUSTUKSET

23.10. – 9.11.2021

“Vanhoissa vinyylilevyissä on jotakin vaikeasti selitettävää taikaa. Ehkä se liittyy aikaan ja haluun tarrautua johonkin menneen ajan palaseen. Kyse on myös siitä, että vinyyliltä musiikki vaan kuulostaa parhaimmalta. Näen levyjen keräilyssä myös tarvetta turvautua johonkin, yritystä rakentaa levyistä jonkinlaista pesää tai linnoitusta. Ja vaikka tiedänkin, että lopulta mitään en täältä saa mukaani, jatkan linnoituksen kasaamista levy kerrallaan.”

“Musiikinhan voisi kuunnella netistä, mutta... se ei riitä, se on liian helppoa.”

“Vinyyliltä kuunneltaessa musiikissa on ihan omanlaistaan syvyyttä ja lämpöä. Musiikin mahdollinen tunnelataus on älppärin tai sinkun levylautasella pyöriessä voimakas, yhteys levyyn ei jää etäiseksi. Mutta ymmärrän kyllä että suoratoistopalvelujen tarjoama, lähes ilmainen musiikki ja sen saatavuuden helppous ja nopeus houkuttaa monia.”

“Mietin voisiko levyjen hankkimista ja musiikin kuuntelua levyiltä verrata kalastukseen. Vaikka kalan voi ostaa ruokakaupasta, toiset näkevät paljon vaivaa päästäkseen kalareissulle jonnekin kauemmas veden ääreen seisomaan ja odottamaan pitkäksi aikaa - hakemaan onnistumisen tunnetta ja yhteyttä.”

“Vanhojen levynkansipahvien nuuhkiminen, levyjen hypistely, painostietojen opiskelu, levyharvinaisuuksien metsästäminen ja neulan varovainen laskeminen levyn uran alkuun. Olen itse kuunnellut musiikkia aktiivisesti 6-vuotiaasta asti. Aluksi kuuntelin musiikin kaseteilta ja radiosta, vähän myöhemmin myös lp- ja cd-levyiltä. Oma levyharrastukseni nousi uuteen potenssiin, kun tulin isäksi. Älppäreiden kanssa touhuamisesta tuli ikään kuin iskän oma puuhamaa, jonka mukavaan ja vähän tunkkaiseen maailmaan saatoin arjessa omalla ajallani hetkeksi uppoutua. Myös korona-aika rajoitettuihin sosiaalisine kohtaamisineen tuntuu syventäneen entisestään levyharrastusta.”

“Saatan olla yksin kotona illalla kirjoituspöydän ääressä ja ajattelen vastikään löytämäni, pitkään puutelistallani ollutta harvinaista levyä - tuuletan itsekseni hämärässä huoneessa kuin olisin juuri tehnyt hienon maalin tärkeässä pelissä.”

Ville Vuorenmaa on 1980 syntynyt kuvataiteilija, muusikko ja lauluntekijä, joka asuu Oulussa. Vuorenmaa on järjestänyt yksityisnäyttelyitä ja osallistunut yhteisnäyttelyihin vuodesta 2003 lähtien. Hänen akvarellimaalauksensa ovat usein henkilökohtaisia ja myös tekstillä on niissä keskeinen rooli. Vuorenmaa tekee musiikkia Sur-rur -ja Pelkkä väliviiva -kokoelmissa. Taite myönsi Vuorenmaalle korona-apurahan syksyllä 2021.